

szkolenie indywidualne, grupowe lub brygadowe, obejmujące część praktyczną i niezbędne uzupełnienie wiadomości zawodowych teoretycznych.

2. Szkolenie zawodowe, o którym mowa w ust. 1, zakończone będzie egzaminem na odpowiedni stopień kwalifikacyjny w określonym zawodzie. Egzamin przeprowadza zakładowa komisja egzaminacyjna.

3. Sposób prowadzenia szkolenia w zakładach pracy oraz zasady powoływania i regulaminy zakładowych komisji egzaminacyjnych ustalają właściwi ministrowie w porozumieniu z Prezesem Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego i za zgodą Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

Art. 9. Do dnia 31 sierpnia 1952 r. pozostają w mocy dotychczasowe przepisy w odniesieniu do młodocianych pracowników, którzy w dniu wejścia w życie dekretu niniejszego są uczniami II klasy zasadniczej szkoły zawodowej lub III klasy państwowej szkoły przemysłowej bądź III klasy średniej szkoły zawodowej.

Art. 10. 1. W zakresie, unormowanym niniejszym dekretem, tracą moc obowiązującą:

- 1) przepisy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym

(Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 468 wraz z późniejszymi zmianami) oraz

- 2) przepisy ustawy z dnia 2 lipca 1924 r. w przedmiocie pracy młodocianych i kobiet (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 636 wraz z późniejszymi zmianami) z zastrzeżeniem wynikającym z art. 9 niniejszego dekretu.

2. Do czasu ustalenia wykazu prac na podstawie art. 4 ust. 2 zachowują w tym zakresie moc przepisy dotychczasowe.

Art. 11. Wykonanie dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i właściwym ministrom.

Art. 12. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Wiceprezes Rady Ministrów i Przewodniczący
Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego:
H. Minc

312

DEKRET

z dnia 2 sierpnia 1951 r.

o targach i targowiskach.

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 26 maja 1951 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 235) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

W celu podniesienia poziomu i kultury handlu, skutecznej walki ze spekulacją oraz ułatwienia ludności wiejskiej zaopatrywania się w potrzebne artykuły produkcji przemysłowej, a ludności miejskiej nabywania produktów rolnych zarówno za pośrednictwem placówek handlu uspołecznionego jak i bezpośrednio od indywidualnych producentów i spółdzielni produkcyjnych — ustala się organizację targów i targowisk na zasadach przewidzianych w niniejszym dekrete.

Art. 1. 1. Targowiskami w rozumieniu niniejszego dekretu są wszelkie miejsca i budowle (hale targowe, bazyry), przeznaczone do handlu ze stoisk, wozów, kioszków itp.

2. Dekret niniejszy nie stosuje się do targowisk zwierzęcych, przewidzianych w ustawie z dnia 10 lutego 1949 r. o obrocie zwierzętami gospodarskimi i produktami uboju oraz o ich przetwórstwie (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 135).

Art. 2. 1. Minister Handlu Wewnętrznego — w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Pla-

nowania Gospodarczego — ustala na wniosek prezydów wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi) plany sieci targowisk dla poszczególnych województw.

2. Prezydium wojewódzkiej rady narodowej stawia wniosek w sprawie sieci targowisk po zasięgnięciu opinii powiatowych rad narodowych.

3. W planach sieci targowisk należy — w miarę możliwości — uwzględniać miejsca, na których, stosownie do istniejących zwyczajów, targi już się odbywały.

Art. 3. Targi wolno organizować tylko na targowiskach urządzanych i prowadzonych w sposób określony w niniejszym dekrete.

Art. 4. 1. Prezydium rad narodowych powinny czuwać nad odpowiednim doбором miejsca na targowisko oraz nad dostosowaniem zewnętrznego wyglądu targowiska do charakteru urbanistycznego otoczenia.

2. Miejsce na targowisko powinno być tak wyznaczone, aby ruch na drogach publicznych nie doznawał przeszkód.

Art. 5. Targowiska prowadzą właściwe rady narodowe miejskie lub gminne, tworząc w tym celu — w razie potrzeby — przedsiębiorstwa terenowe, za zgodą Ministra Handlu Wewnętrznego wyrażoną po porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

Art. 6. 1. Kierownictwo targowiska powinno dbać o czystość i porządek na targowisku, kontrolować, czy przestrzegane są przepisy sanitarne i porządkowe, organizować techniczną obsługę sprzedawców i kupujących (np. przez uruchamianie na terenie targowiska lub w najbliższym jego otoczeniu zakładów żywienia zbiorowego, punktów usługowych, noclegów, chłodzi, magazynów, sprzedaży paszy itp., prowadzenie wypoczynku wagi i innego sprzętu, organizowanie transportu itd.) oraz dążyć do stałego podnoszenia poziomu handlu na targowisku przez kontrolę jakości produktów, zapewnienie w drodze umów z przedsiębiorstwami państwowymi i spółdzielniami należytego dowozu towarów, przeciwdziałanie spekulacyjnemu podwyższaniu cen itp.

2. Czynne na targowisku przedsiębiorstwa handlu uspołecznionego powinny przez odpowiedni dobór asortymentu, wzorową obsługę, czystość i estetyczny wygląd wyłożonych towarów przyczyniać się swoim przykładem do podnoszenia ogólnego poziomu handlu na całym targowisku.

Art. 7. 1. Minister Handlu Wewnętrznego — w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Ministrem Zdrowia oraz Ministrem Rolnictwa — może w drodze zarządzenia wydawać przepisy o urządzeniu i wyposażeniu targowisk.

2. Minister Handlu Wewnętrznego wydaje w trybie określonym w ust. 1 regulaminy wzorcowe targowisk.

3. Zarządzenia, o których mowa w ust. 1 i 2, podlegają ogłoszeniu w Monitorze Polskim.

Art. 8. 1. Regulamin targowiska uchwała według wzorów, o których mowa w art. 7 ust. 2, właściwa rada narodowa, która prowadzi targowisko albo która powołała w tym celu przedsiębiorstwo.

2. W przypadku zmiany regulaminu wzorcowego właściwa rada narodowa (ust. 1) powinna w terminie miesięcznym od ogłoszenia zarządzenia w tej sprawie w Monitorze Polskim wprowadzić odpowiednie zmiany w regulaminach targowisk.

Art. 9. 1. Regulamin targowiska określa w szczególności:

- 1) warunki dopuszczenia do sprzedaży na targowisku;
- 2) towary dopuszczone do handlu;
- 3) terminy i dni targów uwzględniając — w miarę możliwości — istniejące zwyczaje;

4) należności za prawo korzystania z urządzeń targowiska, jak z chłodzi, magazynów, przechowalni, środków transportowych, wagi itp.

2. Regulamin targowiska może zawierać stawki opłat targowych od handlu, uchwalone przez rady narodowe w trybie art. 35 pkt 2 ustawy z dnia 26 lutego 1951 r. o podatkach terenowych (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 110).

3. Regulamin może przewidywać zwolnienie od należności, o których mowa w ust. 1 pkt 4.

Art. 10. Regulaminy targowisk istniejących w dniu wejścia w życie dekretu będą przystosowane do regulaminów wzorcowych w terminie miesięcznym od ich ogłoszenia.

Art. 11. Do czasu ustalenia przez Ministra Handlu Wewnętrznego planów sieci targowisk i wydania regulaminów wzorcowych, targi mogą odbywać się na targowiskach czynnych w dniu wejścia w życie dekretu i prowadzonych na zasadach dotychczasowych.

Art. 12. 1. Kto narusza przepisy dekretu albo zarządzeń i regulaminów na jego podstawie wydanych, podlega karze aresztu do trzech miesięcy albo grzywny do 4.500 zł, albo obu tym karom łącznie. Orzeczenie następuje w trybie karno-administracyjnym.

2. Prezydium właściwej rady narodowej (art. 8 ust. 1) może wydać decyzję o usunięciu z targowiska winnego naruszenia obowiązujących przepisów lub regulaminu i zaopatrzyć ją rygiorem natychmiastowego wykonania. Osoba usunięta z targowiska nie może być ponownie dopuszczona do handlu na tym targowisku przez okres nie dłuższy niż jeden rok.

Art. 13. Tracą moc przepisy art. 60 — 68 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 468).

Art. 14. Wykonanie dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Handlu Wewnętrznego i zainteresowanym ministrom.

Art. 15. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Handlu Wewnętrznego: *T. Dietrich*

313

DEKRET

z dnia 2 sierpnia 1951 r.

o zniesieniu obowiązku ubezpieczenia od wypadków drobnych producentów rolnych i ich rodzin.

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 26 maja 1951 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 235) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Znosi się obowiązek ubezpieczenia od wypadków drobnych producentów rolnych i ich rodzin.

Art. 2. Traci moc art. 305 ustawy z dnia 28 marca

1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 396).

Art. 3. Wykonanie dekretu porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

Art. 4. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *K. Rusinek*